

جنایت و حمایت از جنایت!

ما حقوقدانان جنبش سبز مردم ایران ضمن محکوم کردن شدید قتل دو تن از هم میهنان مان آقایان محمد رضا علی زمانی و آرش رحمانی پور توسط دستگاه ظلم پرور قضائی ایران اعلام می کنیم:

(۱) محاکمه ناعادلانه هم وطنان مان از دو جهت محکوم است: نخست این که بنا به اطلاعات رسیده، در مراحل بازجوئی، دادرسی، صدور و اجرای احکام، به طور متعدد و مکرر ضوابط آئین دادرسی کیفری رعایت نشد و از این جهات احکام صادره فاقد وجاهت قانونی است. کسانی که اقدام به دستگیری، بازجوئی، محاکمه و/یا اجرای حکم در مورد آزادی خواهان کرده یا حتی آن را بدواً مورد تشویق قرار داده اند، حسب مورد از باب تسبیح، تسهیل، مشارکت، معاونت یا مباشرت، قاتل محسوب می شوند و باید در دادگاه صالح محاکمه شوند که این کار بدون شک به دست توانای فرزندان ملت ایران انجام خواهد شد. دوم این که اساساً هر اعدامی از دید حقوق نوین محکوم است. وقوع هر عملی بنا به فرض که ناپسند و حتی جرم باشد، در درجه اول نمایان گر وجود اشکال در جامعه و "نظم" موجود در آن است. حال آن که در این جا بحث از آزادی خواهی یک ملت است که سی سال در دوران خفقان استبداد سیاه موجوداتی که به دوران ماقبل تاریخ تعلق دارند به سر برده اند. حرکت این ملت در راستای احقاق حق شان است.

(۲) مردم سخنان سخیف و نفرت انگیز افرادی مانند آقایان آیت الله حائری شیرازی، آیت الله جنتی و آیت الله حسینی در تشویق علنی و بی شرمانه به کشتار و حتی بی احترامی به پیکر قربانیان این اعدام های قرون وسطائی (که خود طبق موازین بین المللی از جمله جرائم علیه بشریت محسوب می شود) را از یاد نخواهند برد. جنایتکاران بدانند که سرانجامی سخت در انتظارشان است.

(۳) اعدام این دو جوان هم وطن دو هدف اصلی دارد: اول، ایجاد جو ارباب جهت جلوگیری از حضور سرنوشت ساز مردم در راهپیمائی بیست و دو بهمن و احتمالاً اعتصابات متعاقب آن، و دوم، برای محک زدن واکنش مردم به دور جدید آدم کشی و اعدام آزادی خواهان. اگر مردم ذره ای در این مورد کوتاه بیایند، حکومت بی هیچ تردید دست به اعدام های گسترده فرزندان مان خواهد زد. کوتاه آمدن مردم برابر با جری تر شدن حکومت و دستگاه قضائی است. تنها راه ایجاد امنیت برای مردم، تنگ تر کردن حلقه فشار مردمی بر روی این رژیم سراسر ننگ و نفرت است. راهپیمائی بیست و دو بهمن در صورت حضور گسترده مردم و اعتصاب، ضربه نهائی را به دولت کودتا و سپس به تدریج به سایر نهادهای ظلم وارد خواهد کرد. از این حرکت سرنوشت ساز غافل نشویم و با تمام توان به میدان بیاییم. تحقیر و کشتار فرزندان برومندمان به دست اراذل و اوباش و قداره بندان حکومتی بس است. استوارتر از همیشه به پا خیزیم. مبارزه با اعدام، و آزادی تمام زندانیان سیاسی و عقیدتی، را تا حصول نتیجه کامل به مطالبه مداوم خود تبدیل کنیم.

حقوقدانان جنبش سبز مردم ایران

یازدهم بهمن ماه ۱۳۸۸